

ЄВАНГЕЛЬСЬКА ПРАВДА

УКРАЇНСЬКА ЄВАНГЕЛЬСЬКО - РЕФОРМОВАНА ЦЕРКВА

Вітаємо з Днем Народження Церкви Христової

ст.1-2

**Вогонь і вітер
П'ятидесятниці**

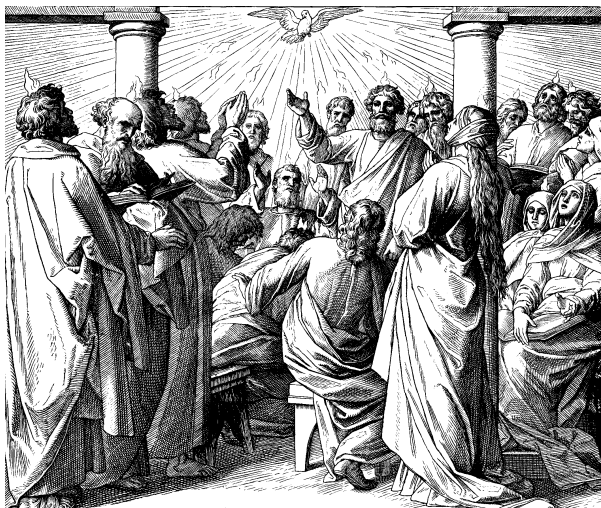
Вогонь і вітер П'ятидесятниці.

Дії Апостолів 2:1-4

Сьогодні у нас - свято. Велике свято. Одні називають його П'ятидесятницею, інші - Трійцею, є й такі, які називають його - народженням Церкви Христової. Проте, як би ми не називали це свято, воно було чимось новим і незвичайним для самих апостолів і для нас з вами також.

Всі євреї знали про існування Бога, вони знали також про Духа Господнього, але так до кінця і не зрозуміли, хто то такий. Коли народився Ісус - Син Бога, вони не змогли також зрозуміти, хто Він такий. Народження Ісуса Христа пізніше стало для багатьох людей великим святом. Люди зрозуміли, що в світ прийшла не просто людина чи пророк, чи навіть ангел, люди зрозуміли, що у світ прийшов сам БОГ. Саме тому і святкують всі люди на землі цю знаменну подію. Ви пам'ятаєте, які великі чудеса сталися під час народження Ісуса - про це ангели, а також пастухи, мудреці зі сходу сповістили багатьох людей. Це було справді щось надзвичайне.

Люди дізнались, хто такий Ісус. Коли у цей світ прийшов Дух Святий - третя особа Трійці - сталися такі ж великі видимі чудеса. Вони зрозуміли, що у світ прийшов Бог - третя особа Трійці. Саме тому це свято і називають Трійцею.

ст.7-8

Церква в часі

Список УЄРЦіани В. Куди містять 100-го р. УЄРЦіани в Перемісті. Дружественні тоді був мист. С. Корольова.

ст.3-4

Історія Благовістія

ст.9

Докази Бога

*Академік Іван Климишин
протягом двадцяти років
збирав матеріали для книжки
"Вчені знаходять Бога"*

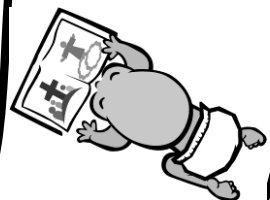
ст.5

**Чи думаємо,
ню говоримо?**

"Вірю..."

ст.10

Дивна сторінка

ст.6

Прийдіть діти!

ст.11-12

НОВИНИ

(продовження. Початок на ст.1)

Я спробую розповісти вам про ті чуда, які сталися, коли Дух Святий зішшов на апостолів. Це були справді чудеса, бо всі люди, які були там, бачили все, що твориться вони не знали що це таке, вони злякалися того, що бачили. Вогонь і вітер П'ятидесятниці показав, що на землю зішшов обіцяний Ісусом Христом Святий Дух.

Десять днів минуло з того часу, коли вони бачили Ісуса, який на хмарі возносився на небо. Десять днів тому вони ще говорили віч-на-віч з Ісусом. І 10 днів тому Ісус їм говорив про якогось Духа Святого, якого вони не бачили, не знали, і навіть уявити собі не могли, хто то такий. Ці 10 днів, як ми читаємо у Біблії, учні перебували разом у одному домі і молилися, просячи Бога, щоб Він дав їм обіцяного Духа Святого.

Був день П'ятидесятниці, 50-ий день після єврейського свята Пасхи. Це свято також у євреїв було Святом Перших Початків, коли до храму приносили перші врожаї. У Єрусалим прийшло дуже багато людей. В цей день учні знову зішлися, щоб бути разом у молитві і прославити Бога.

Далі відбулося щось надзвичайне – зчинився шум із неба, ніби знялася бурея, і переповнився той дім, де були учні Христів. Потім на кожному з учнів з'явилися вогняні язики полум'я, і всі учні переповнилися Духом Святим, який на них злинув і стали говорити на інших мовах. Це було щось незвичайне, що спочатку, напевно, і самих учнів налякало.

Навіщо потрібно було таке видовище? Тому, що Бог хотів показати реальність Духа Святого, реальність того, що Він є з

Нехай це свято буде для нас символом того, що і в наше життя колись увійшов Святий Дух. Бо життя становиться іншим, коли ти знаєш, що в тобі працює Сам Господь

людьми і в людях. Саме тоді люди пізнали справжнього Бога, Бога в

трьох особах – Трійцю. Коли Бог послав у цей світ Свого Сина, всі могли Його бачити – пастухи, мудреці. Коли Бог послав у цей світ Свого Духа, Він хотів, щоб люди це також бачили. І хоча Святий Дух є невидимий, люди могли відчутти присутність самого Духа завдяки незвичним явищам, які були знаком того, що Дух Божий є в Церкві. А тепер подивимося, що це були за знамення приходу Духа.

Першим з них був шум з неба, немов бурея раптово зірвалася. Місце, де перебували учні, наповнилося цим шумом, вітром. Всі, хто чув цей шум, прийшли подивитися, що ж там відбувається. Цей шум і бурея були спричинені вітром, і дуже часто у Старому Завіті Силу Господню порівнювали з вітром. Навіть, з єврейської мови слово „дух” також перекладається як „вітер”

З усіх матеріальних об'єктів вітер – найдуховніший: його не можна подачити, не можна спіймати, зупинити, тому люди вважали вітер найкращим образом Духа Божого.

У Старому Завіті ви також можете прочитати про Духа Божого. І тоді Він працював, але працював тихо – в серцях людей. Тепер Дух виявив Свою присутність сильним шумом і вітром, бурею, яка зчинилася. Чи бачили ви коли-небудь силу вітру? Думаю, що багато з вас бачили бурею. Але чи бачили ви ураган, торнадо, циклон чи смерч? Що таке 1 тонна для смерчу? Вітер може бути тихеньким, але інколи дубає, що ніщо не може протистояти його силі. Робота Духа Святого є схожою до вітру. І в той момент, коли учні були разом і молилися, Дух Господній показав Себе в бурі і шумі.

Іншим видимим знаком був вогонь – „язики поділені немов би огненні”. У Старому Завіті Бог спочатку явив Себе Мойсею у вогні горящого куща. Пізніше Господь вів народ по пустелі у стовпі вогню. І коли Іван Хреститель говорив про прихід Христа, він казав, що Ісус буде хрестити Святим Духом і вогнем. І ми можемо собі уявити ту радість, яку мали учні Христа, коли побачили цей дивовижний вогник над головами.

Часто вогонь символізують з очищенням: вогонь, наприклад, очищує золото від домішок. Тому, коли Бог своїм Святим Духом входить у життя людини, тоді починається процес очищення. Вогонь Духа Святого очистив серця і уми кожного, хто був у тій кімнаті. Вони очистилися для Господа.

Найбільша і найнезрозуміліша для людства ідея Євангелії полягає в тому, що Бог віддає Себе людям. Спочатку був Ісус, який пройшов шлях приниження і віддав Себе на хрест за гріхи людства. Тепер ми читаємо про Духа Святого, який зішшов з небесного престолу на землю і поселився в кожній людині, яка була в тому домі: апостолах, учнях Ісуса, жінках і, можливо, дітях. Бог знову живе серед людей і в людях.

Найцікавіше з цього для нас є те, що Дух Святий не перестав працювати в серцях віруючих. Ми прочитали про початок Його праці в душах людей, і це був великий початок, коли сотні, тисячі людей приходили до Бога і Дух Святий очищав їхні серця від гріхів. Упродовж століть, і навіть тисячоліть, у тисячах, мільйонах сердець Дух Господній працював і працює по цей день. Він може працювати у серці людини бурхливо, наче бурея, перемінюючи людину: розбійники каються, коли найбільші грішники визнають свою провину, наркомани і безнадійно хворі люди знову живуть. Але Він може працювати тихо у кожному серці, день за днем.

Навіть тоді, коли людина почує одне слово, чи одне речення про Бога, навіть коли вона погляне на зоряне небо, як чудово воно створене, тоді у шілінку серця проникає Святий Дух і невідпінно починає очищати серце людини. Тільки для багатьох людей це є проблемою і вони стараються як найшвидше позбутися цього Божого впливу.

Ми ніколи не бачили Духа святого і ніколи його не подачимо, як і ніколи не подачимо вітру, але у нашому житті і в житті наших ближніх, ми можемо бачити роботу цього Духа. І вона справді є чудова. Ми всі також розуміємо, що саме Дух Господній приводить людину до пізнання своєї гріховності, до покаяння, до спасіння в Ісусі Христі, до Царства Божого.

Тому дозвольте Духові Святому працювати у ваших серцях, очищати їх від гріхів, вести по шляху до спасіння в Господі нашим Ісусі Христі. Дозвольте наповнювати своє життя свіжим повітрям, щоб ми могли жити для Бога. І нехай той вогонь горить всередині нас, очищаючи від гріхів і нехай допоможе сумлінно служити Господові. Нехай це свято буде для нас символом того, що і в наше життя колись увійшов Святий Дух, бо життя становиться іншим, коли ти знаєш, що в тобі працює Сам Господь.

Пастор м. Свалява
Мурза В.В.

Стіна розділення.

Центуріон Корнелій швидко прийняв рішення. Для нього було легко вибрати хороших рабів для нової місії. Він вибрав двох богобоязних людей і відправив з ними одного солдата, який мав їх охороняти. Ця невелика група людей залишила Кесарію. Їм доведеться подолати довгий шлях на південь до прибережного міста Йоптія. Ця подорож мала б зайняти, як мінімум десять годин.

Цієї ночі троє людей не багаті спали. Тільки опівдні наступного дня, вдалечині вони бачили місто Йоптія. Троє стомлених людей вирішили перепочити. Це був заслужений відпочинок.

Солдат був більш стомленим, ніж раби; він чатував протягом ночі, поки ті відпочивали. Марно він намагався заснути і після цього, хоча він був дуже виснажений. В думках він повертався до того завдання, яке отримав від центуріона. Як їм бути в Йоптії, чи знайдуть вони те, що їм потрібно? В цій місцевості часто євреї ворогували з римлянами. Від того дня, коли Корнелій разом зі своїми солдатами і рабами прибув у Палестину, відтоді він став об'єктом єврейської ненависті. Це здавалося природно, що євреї ненавидять їх, римських загартників. Але поступово центуріон почав розуміти, що було у цьому щось більш глибоке. Євреї часто ставилися з ненавистю до всіх не євреїв та язичників. З того часу, як він почав розуміти єврейську мову, певні слова в цій мові повторювалися частіше, ніж інші: язичник та нечистий. Він також вивчив, що євреї поділяли їжу на дві групи: чисту і нечисту. Згідно єврейського закону, нечисту їжу не можна було вживати. Наприклад м'ясо верблюда і змії було нечисте. Навіть зараз, коли цей солдат лежав, відпочиваючи, дурість і тупість єврейської традиції драгували його. Хто вони такі, щоб вирішувати, що він, чесний римський солдат, міг би занежити бочку вина лише через те, що просто торкнувся її?

Завжди існувала стіна, яка відокремлювала євреїв та римлян. Якось один фанатичний єврей звернувся до нього зі словами: "Ти язичницька собака!" Іншого разу, коли він загубив шлях і доброзичливо запитав куди йти, люди байдуже відвертали голову, кого б він не питав. Цей простий вояка зрозумів, що не може розраховувати на допомогу євреїв. Він навіть чув, що одного спекотного дня, його товариш, бажаючи напиться, запитав у перехожих євреїв, де можна знайти воду. Проте навіть це маленьке прохання залишилось без відповіді. Цей солдат міг зрозуміти єдине, що „хороший язичник – це мертвий язичник”.

Умови в Кесарії дещо поліпилися після того, як Корнелій почав поклонятися ізраїльському Богу. Центуріон приносив багато користі людям із синагоги і, в свою чергу, євреї почали поважати його. Але язичник завжди залишався язичником в очах євреїв. Вони ніколи не прийняли б запрошення від центуріона навідатись до нього або повечеряти з ним. Не дивлячись на всі намагання центуріона, він залишався язичником в очах євреїв.

Подумки солдат повернувся до реальності. Що трапиться, коли вони прийдуть до Йоптії? Чи поставиться з ними Симон Петро так само холодно, як зазвичай ставились до нього євреї? Чи буде їхня місія успішною? Чи погодиться Симон Петро піти з ними до

Корнелія? Якщо Петро прийме їх запрошення, очевидно він буде подорожувати окремо, адже скоріше за все він ніколи не погодиться подорожувати разом з язичниками? Чи знайдуть вони місце в готелі? Думки солдата були перервані голосами рабів. Він вимушений був устати, і продовжувати свій шлях разом з тими, кого він супроводжував.

Прибувши в Йоптію, троє людей без проблем могли знайти дім дубильника Симона. Біля воріт дому один з рабів запитав, чи зупинився тут Симон на ім'я Петро? В той же момент, Петро зійшов сходами з даху будинку. Він почув запитання і відповів: „Я - той чоловік, що якого ви шукаєте. Чому ви прийшли?”

Тоді один з рабів мовив: „Ми прийшли з Кесарії. Нас послав наш господар - Корнелій. Він центуріон італійського полку, чоловік богобоязний, шанований євреями. Вчора після обіду, коли Корнелій молився, у нього з'явилось видіння. Ангел сказав, щоб він запросив вас прийти в Кесарію. Ангел також повідомив його, що ви зупинилися в будинку дубильника Симона.”

Почувши такі слова, Симон Петро без вагання, звернувся до незнайомих: "Заходьте в дім. Будьте моїми гостями."

Секундою пізніше, троє здивованих людей переступили поріг і зайшли всередину єврейського будинку. Для них було дуже дивно, чому Петро поступив зовсім інакше, ніж всі інші євреї, яких вони знали?

Вже всередині будинку Петро розповів своїм гостям про видіння, в якому чисті і нечисті тварини були разом в одній посудині. Тоді в цьому видінні Господь сказав, що той може вбити ці нечисті тварини і їсти їх. Коли ж Петро відмовився це зробити, оскільки не можна було їсти нечистих тварин, голос з неба промовив до нього: „Що від Бога очищене, не вважай за огідне того!” Святий Дух також повідомив його, що троє людей шукають його. Його слова також були: „Встань і піди з ними без жодного сумніву, бо то Я їх послав!”

Петро запропонував гостям, щоб залишилися на ніч і пообідав, що вони наступного дня вранці вирушать у дорогу, щоб відвідати Корнелія. Петро також попросив шістьох братів з Йоптії супроводжувати їх. Наступного дня група з десяти людей - євреїв та поган разом вирушили в свою десятигодинну подорож до Кесарії.

Коли наступного дня вони прибули до будинку Корнелія, там на них чекав цілий натовп. Багато з язичників приєдналися до сім'ї Корнелія та його друзів. Все наче змінилось: Петро - єврей, увійшов до будинку язичника, римського центуріона! Він зробив це без жодних вагання. Господь показав йому, що більше немає розділення між поганамі і євреями.

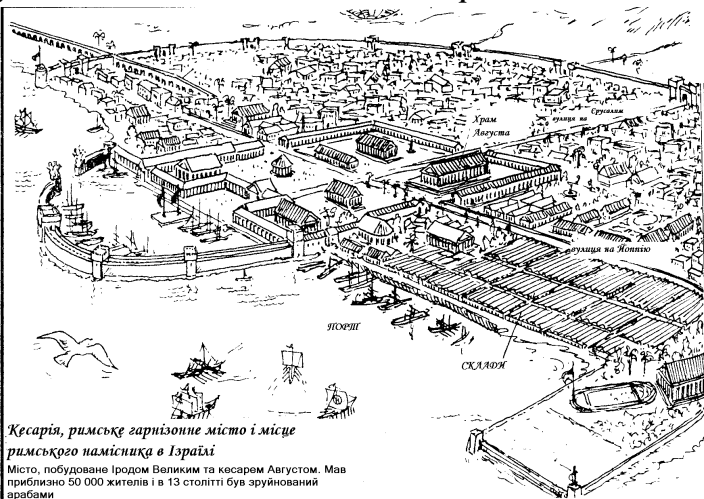
Пізніше, коли Петро проповідував серед поган, Святий Дух зійшов на всіх, хто чув євангеліє. Сам Господь зруйнував ту стіну, яка розділяла євреїв і язичників. Господь відкрив двері для проповідування євангелії також і для поган.

Це почалося в Єрусалимі

Після смерті Христа завіса в храмі була розірвана навпіл. Шлях церкви, який проходив через храм в Єрусалимі, раптово прийшов до мертвого кінця; роль храму була закінчена. Після смерті Агнця Божого вже більше не потрібно було приносити жертвоприношення.

В дні П'ятидесятниці Христос вказав новий шлях: його Святий Дух зійшов на невеличку громаду, чисельністю 120 осіб, які зібралися в одній кімнаті в місті Єрусалимі. Недалеко від них в цей день священики і євреї святкували в храмі свято жнив.

Над головами апостолів і решти присутніх у громаді з'явилися наче вогняні поділені язички, і всі вони сповнилися Духом Святим і почали говорити різними мовами, як їм Дух промовляти давав.

Кесарія, римське гарнізонне місто і місце римського намісника в Ізраїлі
Місто, побудоване Іродом Великим та кесарем Августом. Мав приблизно 50 000 жителів і в 13 столітті був зруйнований арабами

Цього дня Петро проповідував свою першу проповідь. Відкрийте книгу Дій Апостолів і прочитайте цю проповідь у другому розділі. Зверніть увагу на те, як він благає євреїв, щоб вони прийшли до покаяння. Три тисячі людей в той день почули його заклик і охрестилися. Це був багатий урожай!

Церква в Єрусалимі жила як громада віруючих. Вони любили Господа, і любили одне одного. Вони розділили все те, що мали таким чином, щоб ніхто не відчував нестачі у будь-чому. Природно, що про такий стиль життя в Єрусалимі почали говорити всі! Багатьом євреям подобалося те, що вони бачили і чули: церква дуже чітко відображала Христа в любові, яку вони показували одне одному. Багато євреїв, які слухали апостолів, визнали, що Ісус був дійсно Сином Божим і обіцямим Месією.

Церква в Єрусалимі виросла дуже швидко. З часом там вже було не три тисячі, а п'ять тисяч радісних віруючих. Робота Святого Духа є чудовою! Ті євреї, хто приєднався до церкви були „дітьми Авраама”. А ще кілька тижнів тому багато з них гнівно кричав: “Розіпни Його! Розіпни Його!”

Для всіх тих, хто розкався у своїх гріхах, було місце в церкві Ісуса Христа. Решта, хто не розкався, ті не належали до громади віруючих! Можете лише прочитати сумні приклади про Ананія і Сапфіру. Вони збрехали Духу Святому і були відразу ж покарані - вони впали біля ніг Петра і померли.

Переслідування

Минуло небагато часу, як церква зазнала переслідувань. Одного з дияконів, богобоязливого Степана, було побито камінням і так він став першим мучеником. Але це був тільки початок. Молодий фанатичний фарисей на ім'я Савл часто вривався в дома віруючих людей і ув'язнював їх. Багато інших, турбуючись за своє життя, змушені були втікати з Єрусалиму. Вони розійшлися по цілій Юдеї та Самарії. То були жакливі часи, але чи було це кінцем церкви?

В Діях 8:4 сказано: „Ходили тоді розпорошені та Боже Слово благовістили.” Переслідування не знищило церкву. Навпаки, кров мучеників була схожа до зерна. Це було причиною поширення церкви з Єрусалиму і Юдею до Самарії, а після - аж до краю землі!

Що трапилося із Савлом, який так жорстоко переслідував церкву? По дорозі в Дамаск сам Господь „полонив” чоловіка, який зробив стільки шкоди для церкви. Невірющий Савл став відомим нам віруючим Павлом. Переслідуючи став апостолом. Таким чудовим шляхом, Господь показав його владу над силами зла. повноваження над повноваженнями зла.

Юдаїсти

Сатана - це найбільший супротивник Бога. Він робитиме все для того, щоб знищити церкву і для нього використовує багато методів. Один з них - переслідування. Часто він також використовує ошукання. Представляючи себе як ангела світла, він намагається заставити членів церкви вірити в певні речі, які лише трішки відрізняються від того, що вчив Христос. В результаті сатанинське вчення може бути дуже схожим на Біблійне. В дні Петра і Павла сатана дуже ефективно використав цю хитрість.

Багато хто з фарисеїв, послідовників Павла також приєдналися до церкви в Єрусалимі. Ці експерти Закону Мойсея часто навчали людей Ізраїлю, як вони повинні жити. Навіть після того, як стали християнами, вони все ще продовжували ретельно дотримуватися всіх законів Старого Завіту. Вони вважали, що від них Бог вимагає того. Але це ще раз показує, що вони не повністю розуміли нового

вчення Ісуса Христа. Христос помер на хресті. Гріхи Божих людей були повністю сплачені жертвою Христа. В Євреях 10:10 ми читаємо: „... ми освячені жертвоприношенням тіла Ісуса Христа один раз.” Раз і назавжди. Ісус сплатив ціну повністю. Ніщо не повинно додаватися до того, що Христос зробив. Нічого більше не потрібно було, навіть законів Мойсея. Спасіння - це безкоштовний дар всім грішникам, які каються.

Те, чому навчали колишні фарисеї, було дуже схожим на написане в листі до євреїв. Вони казали: „Звичайно, ми любимо Ісуса Христа. Але ви повинні також намагатися виконати закони Мойсея. Фактично, ви не можете жити без них. Вони врешті-решт - найстаріший шлях до спасіння.” Ці колишні фарисеї, або юдаїсти, як їх колись називали, не тільки самі дотримувалися старих законів, а й хотіли, щоб всі інші виконували ці закони так само. Наприклад, вони наполягали, що для спасіння язичника потрібне також обрізання. Вчення цих юдаїстів було нібито дуже схожим на вчення Ісуса, але насправді воно досить різке відрізнялося від останнього. В чому різниця? Різниця була в тому

твердженні юдаїстів, що жертва Ісуса на хресті була не достатньою, щоб сплатити за наші гріхи. Але ми знаємо, що прийти до нашого Небесного Отця ми можемо тільки через Його Сина - Ісуса Христа. Запам'ятайте, що спасіння - це безкоштовний дарунок від Бога. Все, що потрібно для нашого спасіння, було вже зроблено Христом! Дуже великою помилкою є думка про те, що для викупної жертви Христа потрібно ще щось додавати.

У той час Святий Дух стримував Петра і Павла від небезпеки оманливого вчення, і тим вони допомогли утримати церкву на вірному шляху.

Церква росла і росла - аж до самого Риму!

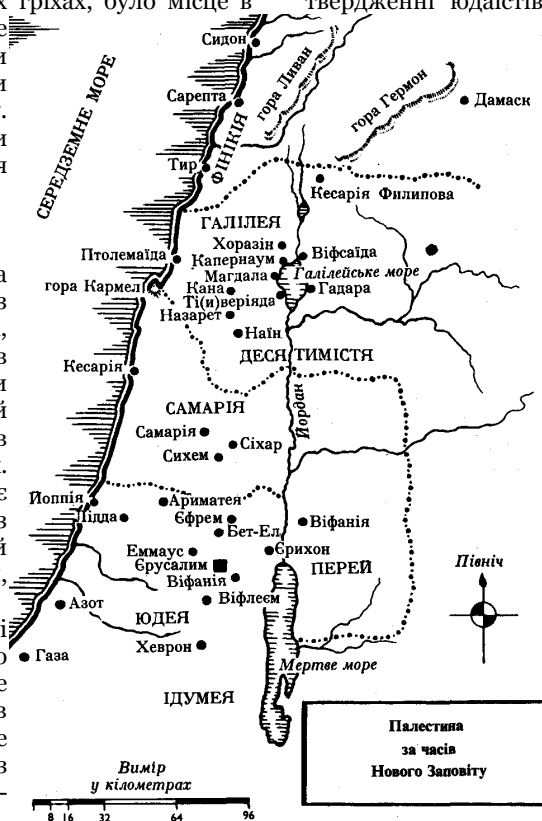
Прослідкувати шлях церкви від самого її початку в Єрусалимі не так просто. Ми дуже мало знаємо про роль кожного апостола в розбудові церкви. Лука написав, що Петро втік з Єрусалиму після того, як ангел звільнив його від смертоносних рук Ірода. Пізніше він проповідував і вчив у Йопнії, Кесарії та Антіохії. Під кінець свого життя Петро прибув до Риму. Легенда свідчить, що він терпів переслідування під час правління римського імператора Нерона.

Апостол Іван залишався в Єрусалимі досить довго. Він написав Євангеліє від Івана і листи до трьох молодих християнських громад. Наприкінці свого життя Іван був у заслання на острові Патмос в Середземному морі, неподалік Ефесу. На тому острові, Іван мав видіння, про яке він написав в книзі Об'явлення.

Ми дуже мало знаємо про решту апостолів. Винятком є тринадцятий апостол - Павло. Про його цікаві місіонерські подорожі можна прочитати в книзі Дій апостолів. Павло написав багато листів різним людям, а також першим церквам. Ймовірно, Павло, так само, як і Петро також був страчений під час переслідувань імператором Нероном.

Отож, ще раз повернемося туди, звідки все це почалося - до Єрусалиму. Якою малою була тоді церква - лише 120 людей! Але Дух Господній дав для неї величезний ріст. Як за часів переслідувань, так і за мирних днів, християни поширювали євангеліє. Господь Ісус може використовувати кого завгодно для поширення Царства Божого. Сатана втрачає кожен свій шанс навіть коли фальсифікує вчення або викликає жакливе переслідування. Царство Боже є непереможним! Завжди!

(З книги «Полум'я Слова» Арко Нан, Пітер Торенвільт.
Переклад Мурза В.В.)

„Вірую ...”

чи думаємо, що говоримо?

Шановні читачі. В попередньому номері газети ми розмірковували з вами над Ісусом, як нашим Спасителем і Викупителем. Цього разу ми подумавмо, якими важливими є для нас слова: «Вірую в Ісуса ..., зачатого від Духа Святого і родженого від діви Марії»

Коли ми говорили про Ісуса, як про Спасителя, Викупителя, наша увага була звернута на Божественну природу нашого Господа. Цього разу, вивчаючи наступні слова, наша увага буде більше звернута на людську природу Ісуса.

Слід відмітити, що це вчення завжди було оточене великою кількістю протиріч. Дійсно, подвійність природи Христа привела до нескінченних єресей. Було багато таких у минулому, як Аріус, а в наші дні – Свідки Єгови, які заперечували, що Христос є дійсно Бог. Вони наголошували на Його людській природі з точки зору того, що Він є великим прикладом, розумним вчителем, справжнім визволителем. Але були і є такі зараз, які заперечують, що Ісус був людиною. Це вчення відноситься і до окремих сучасних теологів, які відмовляються визнавати Христа людиною, тому що це протирічить їх раціоналізму і вихваляння наукових методів.

Стосовно людської природи Христа, то свідчення Святого Писання не залишає місця для сумнівів. Вже в Старому Заповіті ми знаходимо натяки відносно цього. Пророцтва в Ісаї 7:14 і 9:6 могли мати своє попереднє здійснення в той час, але знаходять своє здійснення в Христі (Матвія 1:23). Такі як: народження Еммануїла (Луки 2:6,7), його зростання (Луки 2:40), потреба в їжі (Матвія 21:28), спрага (Іван 4:7), втома (Іван 4:6), страждання (Луки 22:44), радість (Луки 10:21), сум (Іван 11:35), спокую (Матвія 4:1-11) і тд.

Гейдельберзький катехізис каже: «Одвічний Син Божий, який є і залишається справжнім вічним Богом, сприйняв дійсно людську сутність» (Відповідь 35). Теологічним терміном це називається «втілення», а саме те, що Бог став людиною. Найкращий і найзначиміший дідівний доказ цього можна знайти в Івана 1:14: «І Слово сталося тілом, і передувало між нами, повне благодаті та правди, і ми бачили славу Його, славу як Однородженого від Отця». Отже, в Ісусі Христі ми зустрічаємось з благодатним чудом і таїнством втілення. Бог став людиною у всіх відношеннях, але без гріха (Євр.4:14-16).

Ця чудова новина не тільки викликає наш подив, але й породжує запитання: «Як?». Відповідь на це запитання ми отримуємо у Писанні. Там написано, що втілення відбулась через унікальне народження. Зазвичай зачаття дитини відбувається при участі батька і матері. У нашому випадку немає людського батька, а лише матір – Марія. Ця дитина зачата від Святого Духа (Матвія 1:20; Луки 1:35). Як це могло статися, залишається поза нашим розумінням і поясненням. Це народження потрібно приймати тільки через віру. Ніякі докази і ніяка наука не може цього пояснити.

Писання каже, що в цьому народженні присутня робота Триєдиного Бога. Разом з тим, при цій роботі була використана і Марія. Вона була вибрана і призначена Господом. Вона отримує це сповіщення із страхом, подивом і покорю. Вона є тим інструментом в руках Божих, через який Його обіцянки стосовно Месії будуть реалізовані (Лк.1). Через віру вона сприймає силу і спасіння Бога. Образно кажучи, вона була тою лішкою, через яку Господь міг ввійти у цей світ.

Дуже шкода, що католицька і православна церкви занадто возвеличують і боготворять Марію. Згідно їх вчення, Марія народилася також без гріха, безгрішно жила, воскресла з мертвих, і вознеслася тілесно на небеса. У цих церквах кажуть, що вона є Царицею Небесною і Матір'ю Божою і звідти вона

заступається за нас, є посередником віруючих. Проте в Писанні немає жодної підстави для такого твердження. Там вона представлена, як вірна дочка церкви, яка віддала себе на волю Божу. Там немає натяку на її досконалість. Там її також не приписується вічна недоторканість. Марія була обрана для спеціальної ролі в історії спасіння, вона високо оцінена серед жінок, але вона обрана для цієї ролі на основі благодаті, а не заслуг.

Є ще одна причина, по якій Марія була обрана, а полягає вона в тому, що вона і Йосип були з дому Давидового. Царю Давиду Бог обіцяв великого і славного Сина (2 Сам. 7; Пс.132:11), який буде вічно сидіти на троні. Знов і знов Бог повторював цю обіцянку (Єр.23:5) і ось це сталося (Матвія 1:1; Луки 1:32) – Син Божий і Син людський народився в Марії і Йосипа, в цих великих онуків Давидових.

Однак, це зачаття і народження мають величезне значення. Без нього не сталося б нашого визволення. У Гейдельберзькому Катехізисі, у Запитанні та відповіді 36 написано про величезну перевагу, користь, яку мають християни у цьому святому зачатті та народженні.

По-перше, це означає, що нам потрібен був Посередник, який би був водночас справжньою людиною, адже людська природа згішила. І водночас цей Посередник мав бути справжнім Богом, адже ніхто інший не зможе знести всього тягара Божого, як покарання за гріхи всього людства. І саме Христос був тим Посередником. Він прийшов на цю землю. Неможливе стало можливим. Бог послав єдиного Посередника, який дійсно може нам допомогти, Того, Хто є істинним Богом і справжньою та праведною людиною.

По-друге, це означає, що щось радикальне і незмінне станеться з нашими гріхами. Цей Посередник, який є вільним від будь-яких гріхів, може спокутувати всі наші гріхи. Він покриває їх своєю кров'ю. Він може перетворити Божий гнів на милість, Божий суд – на спасіння.

Дорогі брати і сестри, коли ви говорите ті слова з символу віри про Ісуса Христа, чи справді ви вірите, що народження Ісуса відбулося завдяки Духу Святому та Марії? Важливим є також тут питання, чи визнаєте ви Ісуса, як єдиного посередника між Богом і людьми? Чи справді лише він один може заступатися за нас перед нашим небесним Батьком, віддаючи від обличчя Божого всі наші гріхи?

Запитання:

1. Назвіть імена людей в Старому Заповіті, чиє народження було чудом?
2. Що було надзвичайного в Христовому зачатті і народженні? (Лук.1) Чи було це унікальним, неповторним? Чи можемо ми це зрозуміти?
3. Чому для Ісуса було важливим народитися від Духа Святого і Марії? Що б сталося, якщо б Він народився від Марії і Йосипа?
4. Чому час Христового народження названо виповнення часу? (Гал.4:4)
5. Як у Матвія 1:20 названо Йосипа? Чому Христос повинен був народитися по цій лінії? (2 Сам. 7)
6. Марія залишилась непорочною дівою, як цього навчає православ'я і католицизм, чи вона мала інших дітей? (Матв. 13:55-56; Дії 1:14) Назвіть імена братів Ісуса?
7. Хто є брати і сестри Христові сьогодні? (Матв. 12:46-50; Іван 20:17)
8. Спаситель був безгрішним, але чому батьки принесли жертву очищення від гріхів за Нього? (Луки 2:22) Чому Він також мусив бути хрещений? (Матв. 3:15)

Мурза В.В. На основі книги James Visscher "I BELONG"

Прийдіть діти !

«Пустіть дітей, щоб до Мене приходили, і не забороняйте їм, - бо таких Царство Боже. Поправді кажу вам: Хто Божого Царства не прийме, як дитя, той у нього не ввійде» (Луки 18:16,17)

Усі ми знаємо ці слова. Слова, якими Ісус наставляв своїх учнів та нас. Якими важливими для Царства Божого є діти. Будьте як діти ! Саме від Божих алмазів, які дані нам, в яких світяться очі, які такі прості, які все сприймають на віру, ми вчимося приймати Царство Боже. Господь поблагословив нас дітьми. Господь поблагословив Українську Євангельсько-Реформовану Церкву дітьми Божими. Він дав майже в усіх Церквах створити недільні школи. Слава Йому за цей дарунок неба. Якщо подивитися на усі наші громади, порахувати усіх членів Церков разом, тоді виявиться, що дітей в наших недільних школах навчається значно більше. Мені особисто це дуже приємно. Адже саме діти дають нам насолоду, інколи мудрість у вирішенні конфліктів, інколи вони сердять нас, але ми їх все одно любимо. Можливо, Ісус Христос саме через такі риси ставив за приклад дитину для дорослих чоловіків - своїх учнів, які часто сперечалися хто між ними найперший. Адже ми любимо дітей. А найголовніше те, що їх любить Той, Хто створив усе, Хто володіє усім, Кого ми називаємо Спасителем нашим - Ісус Христос. Усім дітям Він через Святого Духа сповіщає Євангелію. Яка велика честь має бути для усіх вчителів недільних шкіл УЄРЦ виконувати Господнє завдання. Ви служите тільки Христу. Служіть з честю, за Славу та Прапор Христа.

В цій статі для вас, читачі «Євангельської правди», я хочу розповісти про конференцію для вчителів недільних шкіл УЄРЦ, яка відбулася в смт. Степань, що на Рівненщині. Конференція була присвячена вивченню Старого Заповіту для того, щоб наші вчителі на своїх заняттях більше уваги звертали

на цю прекрасну частину Слова Божого. Конференція відбулася в санаторію «Горинь» з 4 по 7 травня. В ній взяли участь викладачі з усіх громад. Вона була побудована таким чином, щоб вчителі могли поділитися досвідом, прослухати курс професора семінарії Йоса Колайна, провести відкритий урок з дітьми в недільній школі, який мали оцінювати всі присутні. Програмою був також передбачено невеликий відпочинок. У проведенні цієї конференції велику допомогу надала наша сестра в Господі Марліс Колайн, за що їй велика вдячність. Кожна громада відповідала за один день, під час якого один вчитель мав провести відкритий урок для дітей з недільної школи смт. Степань. Більше 30 хлопчиків та дівчаток приходило з усіх груп кожного дня. Інколи діти брали з собою батьків, які також могли перевіряти рівень навчання у недільній школі. Всі вчителі справилися зі своїм завданням. Звичайно, хтось гірше, а хтось краще, однак усі ми вчилися. Усі ми вчимося в університеті Господа, де слухаємо лекції по смиренню, любові, радості, миру, терпінню та подяки. Усі ми вчилися бути слугами, носити те славне ім'я, яке з честю носили апостоли - учні Христові і всі діти Божі - слуга Господній. Вчитель недільної школи - це слуга Господній. І ми завжди маємо це пам'ятати.

Учасники конференції також відвідали селище Гута, в якому також побачили недільну школу, куди приходять до 50 дітей. Там, в Гуті, наші вчителі також дали відкритий урок, який пройшов дуже добре. За все це вдячність тільки Небесному Отцеві. Все це означає, що УЄРЦ живе. Які б не були негаразди, які б не були непорозуміння, які б не були амбіції у нас, людей, Церква Христова живе. Будьмо як діти. Це приклад Ісуса не лише учням, це приклад Ісуса нам. Нехай Господь дасть нам більше мудрості, смирення та любові. Божого благословення вам, шановні брати та сестри.

У Нього на службі Пилипенко В.

Церква в часі

„... побудую Я Церкву Свою, і сили пекельні не подолають її”

(Матвія 16:18)

2005 рік – ювілейний для Української Євангельсько-Реформованої Церкви. В цьому році минає 80 років з часу, як у 1925 році в західних областях України розпочала свою діяльність Українська Євангельсько-Реформована Церква.

Слід відзначити, що вже в шістнадцятому столітті, в часи великої Реформації, яка переможною ходою пройшла Західною та Центральною Європою, наш народ віддав численні голоси Реформації релігійного життя. Про це можна дізнатися з праці вченого професора М. Грушевського „З історії релігійної думки на Україні”. Обставини тих часів не дозволили ширше розгорітися ідеї реформації. Однак Дух Реформації пробуджував людей науки, між якими бачимо і визначного вченого та філософа Григорія Сковороду. У своїх творах, проповідях, лекціях та співі на славу Божу він звертався до народу. Посіяне Слово Боже не залишалося не почутим. Вчена молодь гуртується у Кирило-Мефодіївське братство, до якого входили такі великі сини нашого народу, як П. Куліш, М. Костомаров, Т. Шевченко та інші. В 1904 році Британське Біблійне Товариство, до якого належав наш вчений письменник І. Котляревський, видало на рідній мові повну Біблію.

Головною ознакою духовної реформації народів була поява Біблії на рідній мові та народної літератури, утворення демократичних структур влади.

Поява Української Євангельсько-Реформованої Церкви - це очевидна воля Божа. Ще до першої Світової війни до Українського Євангельського Об'єднання в Північній Америці надходили звернення від окремих людей Галичини з пропозиціями розпочати організовану місіонерську

Зустріч української євангельсько-реформованої молоді в м-ку Олександрії 12-14 червня 1938 р.

році звертався з таким закликом, був доктор Роман Морозович з Городенки, який в молодості під час навчання в Чернівецькому університеті пережив благодійну дію Слова Божого. З того часу він залишався активним прихильником справи Божої та Його Слова, закликав інших небайдужих людей розпочати посів Слова Божого з-поміж нашого народу.

На звернення земляків з Галичини охоче відгукнулися краяни, які ще в дев'ятнадцятому столітті емігрували до Північної Америки. Там вони пізнали благодійну дію Слова Божого, студіювали теологію і з задоволенням приїхали до Галичини нести його нашому народові. Піонерами справи Божої були пастори Василь Кузів, Павло Крат, Лев Бачук з дружиною. Невдовзі прибули і інші пастори, серед яких О. Нижанківський, І. Яцентій, І. Роберт-Ковалевич, Й. Валентійчук.

Духовне пробудження на галицьких землях не обійшло мешканців Волині, які не були байдужими до духовної відсталості нашого народу.

На Волині такими людьми були мешканці містечка Олександрія - майбутні пастори Феодосій Довгалаук, Володимир Боровський та Феодосій Семенюк. На той час вони кінчали студії теології і розпочинали працю в своєму рідному містечку. Кажуть, в рідній місцевості „пророк не має шани”, але тут вони були в пошані ще з минулих часів, коли

очолювали молодіжні організації „Пласт” та „Просвіта”. До них горнулися і молодь, і старші. Тут і народилася перша церковна громада на Рівненщині. Народ прагнув Слова Правди, бо на Богослужіння йшов не тільки місцевий люд, а й з навколишніх сіл Ремель, Святця, Бичаль, Кустин та інших.

З 1925 по 1939 роки були організовані церковні громади в таких населених пунктах Галичини, як Молодятин, Коломия, Воскресінці, Підгайчики, Крехівці, Слобідка Лісна,

УЕРГромада в м. Степані на Волині. Посередині сидять суперінтендент С. Скерскі і єпископ В. Кузів. Світлина з 21 червня 1936 р.

Раківчик, Турка, Ценів, Іспас, Десятин, Заріччє, Добротів, Підлісне, Косів, Пістинь, Уторпи, Задубрівці, Львів, Вислок, Стронятин, Раденичі, Миколаїв, Демня, Стрий, Хромогорб, Перемилів, Верховці, Кобиловолоки, Яблонів. На Волині: Рівне, Олександрія, Кустин, Тучин, Шубків, Степань, Тростянець, Колесники, Пісків.

Першою церковною громадою УЄРЦ на Галичині була громада в селі Молодятин з її засновником Романом Кваснюком, який до того ще був діяльним євангеликом та діячем церкви. Центром УЄРЦ було місто Коломия з консисторією, на чолі з єпископом Василем Кузівим. Друкованим органом УЄРЦ був журнал „Віра і Наука”.

Слід зазначити, що такий переможний хід Слова Божого не залишив байдужими ні окупаційну польську владу, ні ієрархів традиційних церков. Те, що сказав Ісус Христос, справдилося: „Мене переслідували, будуть переслідувати і вас”. Звичайно, що переслідування в 20 столітті не були такими, як за часів Нерона чи часів Реформації, коли «свята» інквізиція папства здобувала свої перемоги „варфоломійськими ночами”, чи вогнищами. Однак переслідування за всіх часів не робилися з метою будувати Царство Боже, а навпаки - його руйнувати, а тому і не сприяли утворенню УЄРЦ.

Часи переслідувань і гонитви були лише школою гарту в порівнянні з тим, що приніс УЄРЦ 1939 і дальші роки. Для УЄРЦ прихід більшовицької влади в Західні області України, Друга Світова війна з гітлерівськими окупантами – це період цілковитої руйнації. Це часи, коли комуністична влада прославила себе своїми безбожними діями, залишила навіки незагоєну рану. Було втрачено світлі передові сили Церкви, про які ми будемо з боєм в серці згадувати.

За всі жертви та переживання вселюблячий Бог дав неоціненну винагороду: благословенні часи волі.

Єпископ УЄРЦеркви В. Кузів відвідує 1939-го р. УЄРГромаду в Перемислові. Душпастирем тоді був паст. В. Боровський.

Наш народ більше десяти років прожив в мирі та спокої, без тривоги, страху і страждань. Це зобов'язує нашу Церкву, як і всіх хто користується цим безцінним даром Божим ясно усвідомити собі: „Хто ми, чиї ми діти?”.

Українська Євангельсько-Реформована Церква пережила лихоліття безбожництва. Вона набула великого духовного капіталу, зміцніла в силі віри у вічно люблячого Бога, який в найважчі часи не полишив її Своєї опіки.

Наша церква порівняно молода із світовими Євангельсько-Реформованими Церквами світу, але ми є вільна самостійна церква. Наша церква була зруйнована, але з Божою допомогою та з допомогою Євангельсько-Реформованих Церков далекого зарубіжжя сьогодні відзначає своє вісімдесятиріччя.

Українська Євангельсько-Реформована Церква стоїть за євангельське відродження людини на основі слова Божого (Івана 3:3), щоб ім'я християнина було виправдане життям, щоб людина не була „гнилою колодою” в сім'ї, громаді, державі, щоб свідомо виконувала і віддавала „Богові Боже, а кесареві – кесарево”.

Українська Євангельсько-Реформована Церква стоїть та ревно бореться проти сучасного зла, яке руйнує здоров'я людини, сім'ю, народ. Цим злом є алкоголізм, наркоманія, паління.

Українська Євангельсько-Реформована Церква возносить ім'я Господа Ісуса Христа, всеславні молитви вдячності Господу і Богу нашому за неоцінений дар волі, а також молитви за мир і спокій нашого народу.

Українська Євангельсько-Реформована Церква стоїть за братерське співжиття між християнськими церквами на основі Слова Божого (Івана 13:35).

„І мир Божий, що вищий від усякого розуму, хай береже серця ваші та ваші думки у Христі Ісусі.” (Фил. 4:7)

З любов'ю в Господі

Філімон Олександрович

Семенюк

УЄРГромада в с. Кобиловолоках на Поділлі, біля Теревовлі в 1939 р. Єпископ В. Кузів сидить праворуч у тозі з хрестом, а біля нього стоїть у тозі проп. А. Максим'юк, душпастир цієї Громади.

Докази Бога

Академік Іван Климишин протягом двадцяти років збирав матеріали для книжки "Вчені знаходять Бога"

Ще не так давно люди були твердо певні того, що Бог перебуває у захмарних висотах, на так званій тверді небесній. Коли ж винайшли та вдосконалили телескоп і спостереження за небесними тілами стали загальнодоступними, саме таке хибне уявлення почали використовувати для атеїстичної пропаганди, розташовуючи планетарії власне в колишніх культових спорудах.

Людей ніби запрошували до храму Божого, переобладнаного для астрономічних спостережень, щоб вони там, заглянувши у телескоп, на власні очі переконалися, що вгорі над нами — тільки небесні світила, а Бога там немає.

Та виявляється, астрономічні спостереження, інші дослідження сучасної науки не тільки не заперечують існування Творця Всесвіту, а навпаки — відкривають ученим нові докази існування Бога. Відомий український астроном, доктор фізико-математичних наук академік Іван Климишин докорінно поламав усталені у радянські часи стереотипи, за якими вчений, а тим більше астроном, не може бути глибоко віруючою людиною. Саме з питання про співіснування науки та релігії ми розпочали нашу розмову.

— Тільки у нас за часів Радянського Союзу був такий міф, що наука несумісна з релігією. Цей стереотип зовсім не відповідав тому стану речей, що був у решті світу, від якого ми тривалий час були відгороджені так званою залізною завісою. Зокрема, для мене стало відкриттям, що в американських університетах переважна більшість професорів — релігійні люди.

Протягом двадцяти років я збирав матеріали до своєї книжки "Вчені знаходять Бога" і тепер маю глибоке переконання, що найвидатніші науковці всіх часів і народів були людьми глибоко віруючими. Досліджуючи, як протягом століть еволюціонувала думка щодо світобудови, законів, які керують розвитком світу, а також, як змінювалися уявлення про місце людини у світі, я дійшов висновку, що до Коперніка світ був дуже тісним та затишним і в такому світі було дуже легко жити. Відстань від Землі до інших планет тоді применшували у двадцять разів, а небесна твердь, так звана кришталева сфера, була лише у півтора рази далі, ніж орбіта Сатурна.

Саме за тією твердю, начебто, й було місце, де перебував Бог-Творець, янголи тощо. І їм звідти було видно кожну людину, як тепер ось, кажуть, супутник бачить зірки на погонах льотчиків, які стоять біля літаків? Коли ж Галілей розбив цю кришталеву сферу, перед нами відкрилася безодня. Досить сказати, що нині ми можемо спостерігати сто мільярдів галактик. Але ці спостереження тільки переконують, що без Творця цей Всесвіт не міг би існувати.

— Чому? Адже коли люди побачили, що немає ніякої тверді небесної, то це — навпаки — змусило засумніватися в існуванні Бога, місце якого виявилось порожнім...

— Коли вгорі над нами відкрилася та страшна безодня, це дозволило нам думати, що краю Всесвіту немає. Просто ми живемо в конкретній галактиці, навколо нас мільярди інших

галактик, а що там далі — ми не знаємо і не можемо дізнатися. Бо світ галактик розширюється, тобто простір розтягується за невстановленими досі законами. Всесвіт, ніби гумова нитка, на якій пов'язані вузлики-галактики.

Кожна галактика під час розтягування цієї "нитки" висить на своєму місці, але відстань між "вузликами" зростає. Всесвіт розширюється, і чим далі від нас, тим швидкість віддаляння галактик збільшується. І, нарешті, є так званий горизонт подій — така відстань, з якої світло до нас іде майже 15 мільярдів років. Там галактики віддаляються від нас зі швидкістю світла, хоча, згідно із законами фізики, це ніби й неможливо. Очевидно, там діють інші закони.

Головне, однак, в іншому. Дослідження особливостей взаємного руху близьких і найдаліших галактик виявляє таку дивовижну річ. Усіма можливими в астрономії методами вчені реєструють усього піввідсотка речовини, яка існує в доступному для

Нині ми можемо спостерігати сто мільярдів галактик. Але ці спостереження тільки переконують, що без Творця цей Всесвіт не міг би існувати.

спостережень Всесвіті. Ще близько трьох з половиною відсотків може становити так звана холодна речовина, як-от згаслі зорі. Приблизно 26 відсотків — це невідома "темна матерія", властивості якої взагалі невідомі.

А особливості розширення Всесвіту можна пояснити виявом певної енергії, концентрація якої відповідає масі в 70 відсотків. Отже, ми живемо в світі, лише одну двохсоту частину якого можемо дослідити. Це ніби у системі із двохсот свічок є запаленою тільки одна, а ми здалеку "досліджуємо" цю систему.

— І все-таки, що саме переконує вас в існуванні Бога?

— Для мене є переконливою одна проста арифметика, яка підтверджує, що життя не могло зародитися без волі Творця. Відомо, що основою життя є білок. Порахуймо, скільки варіантів повинна була перебрати навання сліпоглухоніма природа, щоб змонтувати найпростіший білок, який складається, скажімо, зі 100 амінокислот, кожна з яких має від 10 до 26 атомів водню, вуглецю, кисню та азоту. Після нескладних математичних дій отримаємо одиничку із трьомастами нулями! Саме стільки варіантів повинна була б перепробувати природа, щоб створити лише один (!) необхідний білок. Чи можливо це?

Знаєте, скільки атомів є у Всесвіті? Насправді це теж зовсім нескладно підрахувати. У кожній зорі, як наше Сонце, кількість атомів вимірюється одиницею з 56 нулями. У галактиці 100 мільярдів зір, у Всесвіті — стільки ж галактик. Підрахунок дає нам: число атомів (щонайбільше — одиницю з 90 нулями) втричі менше, ніж необхідно нашій сліпоглухонімій природі для створення лише одного білка. Але ж білків — мільйони й мільйони.

Видатний англійський астроном Фред Гойл сказав, що природа не мучилася, монтуючи наосліп оті білки, бо Надінтелект заклав у неї програму від самого початку. Зрештою, щоб переконатися в існуванні Творця, не треба навіть рахувати атоми чи зазирати в телескоп. Досить подивитися на себе в дзеркало. Кожна людина — на диво гарно, доладно й симетрично збудована. Природа ж не конче мусила творити красу, якщо вона, як кажуть матеріалісти, сліпоглухоніма.

Богдан СКАВРОН

Матеріал взято з газети «Експрес»
від 5 травня 2005 року.

Навчання – світло.

*«Хто працювати не хоче, -
нехай той не їсть!»
(2 Солунян 3:10)*

Багатий бізнесмен мав двох синів. Старший був батьковим улюбленцем, а на молодшого за якусь провину батько дуже розгнівався і вирішив усе майно і фірму залишити у спадок старшому синові.

- Максим жодної копійки від мене не отримає, - заявив бізнесмен дружині.

І хоч як не просила його дружина, як не благала, він був невмолимий.

- Не дам нічого!

- То хоч не кажи гітям про це, - попросила вона. Сподівалася, що з часом знів минеться, і батько передумає.

У неглію мати пішла до церкви і почала благати Бога: «Господи, пом'якши чоловікове серце і прихили його до молодшого сина Максима». Під час молитви вона дуже плакала, і це побачив пастор, який пігйшов до неї.

- Яке у вас горе? - запитав її.

- Ми з чоловіком маємо двох синів, - сказала жінка. - Батько не злюбив молодшого, і хоче все майно передати старшому, а молодшому - ні копійки. А я їх обох люблю однаково.

- А ти скажи синам, що старшому гістанеться все багатство, а молодшому - нічого. Потім побачиш - у них все буде порівну, - дав пораду пастор.

Ввечері того ж дня мати так і вчинила. Коли Максим, що йому нічого не гістанеться, зрозумів, що може

нагїтися лише на Бога та на свої сили, і взявся за науку. Старанно вчився в школі, сидів над підручниками до пізньої ночі і часто просив Бога допомогти в навчанні. Максим розумів, що якщо він матиме знання і буде наполегливо працювати, то з часом зможе влаштуватися на хорошу роботу і сам себе забезпечувати. Він розумів, що багатство може зникнути: машина - розбитися, будинок - згоріти, фірма - збанкрутувати, одяг - вийти з моди, а знання - залишаться з ним назавжди. Незабаром Максим став найкращим учнем у класі, а потім і в усій школі.

А старший син, навпаки, коли гізнався, що все майно успадкує, перестав учитися зовсім. «А навіщо? - думав він. - Так чи інакше я буду директором батькової фірми. Мені дипломи не потрібні!»

Коли треба було писати контрольну роботу, старший брат купував комусь із однокласників банани чи шоколадки, і той писав за нього. Так само він чинив і на екзаменах.

Закінчивши школу, старший мало чого навчився, але батько взяв його в свою фірму менеджером. Хлопець мав поважний, самовпевнений вигляд, носив модний одяг, їздив на «крутій» машині, багато гуляв з гівчатами, розважався і пиячив.

Максим же закінчив школу із золотою медаллю, поїхав до столиці і вступив до університету на вечірнє відділення. Вдень він працював на заводі, щоб заробити собі на шматок хліба, а ввечері відвідував лекції.

Домашні завдання йому часто доводилося виконувати вночі. І хоч було дуже важко, але знаходив час читати Біблію і молитися, а щонеділі ходив до церкви. І Бог благословляв його.

Невдовзі начальник на заводі помітив його старанність, чесність і працьовитість і дав йому кращу роботу, потім - іще кращу. Згодом Максим став майстром, згодом - інженером. Коли закінчив університет з червоним дипломом, йому запропонували місце менеджера на великому заводі.

Минуло ще кілька років, і Максим став директором цього заводу, та він не запишався і не хизувався, що він сам досягнув такого успіху в житті. Він прекрасно розумів, що це Бог дає йому здоров'я, сили, і мудрість, як керувати підприємством. І щодня він молився та дякував Богові за це.

А старший брат, який всі свої нагїї покладав на багатство, хоч і став директором фірми після смерті батька, хоч і мав великі гроші, та не міг купити собі за них ані мудрості, ані вміння вести справи. Ще й до того він був пихатий, хвалькуватий, та п'яницею. Фірма дуже швидко збанкрутувала і закрилася. Пропало батьківське майно. Син втратив усе, бо не хотів свого часу вчитися, не хотів працювати, не набув досвіду, ані мудрості. Довелося йому збирати пляшки, щоб мати гроші на хліб.

Так буває з тими, хто не хоче працювати чи вчитися, хто лінується. Бог благословляє працьовитих. У Біблії написано: «Хто працювати не хоче, - нехай той не їсть!» (2 Солунян 3:10)

Ісус Навин і Ізраїльтяни боролися проти п'яти царів Ханаанських. Сонце хилилося до заходу, а бій ще не закінчився. І тоді Ісус Навин помолився Господу.

*Усі слова, що перераховані нижче, взяті з Книги Рут.
Вони написані в таблиці горизонтально, вертикально і по
діагоналі. Знайди їх.*

*Розшифруй таблицю і довідаєшся, як
Бог відповів на молитву Ісуса Навина.
Закресли букви за абеткою. Букви, що
залишаться, покажуть відповідь.*

І	А	С	О	Н	Б	Ц	Е	В	З	А	Т	Г	Р
И	М	Г	А	Л	Д	О	С	Я	Є	А	Ж	М	І
З	С	Я	И	Ц	Ь	С	І	П	И	Ї	Н	И	В
Й	С	Я	К	А	Л	Ж	М	П	О	К	Н	И	О
Н	А	Р	П	О	Д	Р	В	І	Д	С	І	М	Т
С	Т	У	И	В	Ф	С	Я	Х	С	В	Ц	О	Ї
Ч	М	Ш	В	О	Щ	Р	О	Ь	Г	Ю	А	М	Я

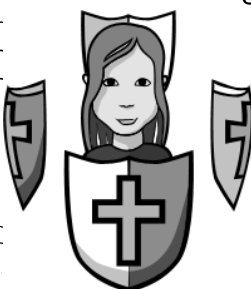
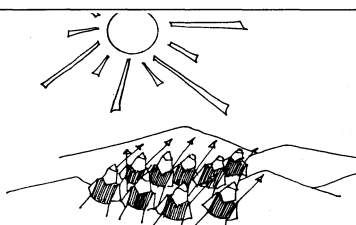
*Чи знаєш ти
Ісуса?*

Рут
Орпа
Давид
Моав
Колосся

Елімелех
Боаз
Син
Махлон
Мара

Овед
Віфлеєм
Ессей
Ноомі
Кілійон

С У Ф К О П К Р С О В Е Д У М
Л І К Г Б В І Ф Л Е Є М Я Ю А
Н О О М І С Л Ь Ц Ш Д А Щ А Р
А Ї Л И Р О Й А Т И С Х У З А
Г Є О Й У М О А В Т П Л А Ч Ж
О Е С К Т У Н А Л Р Ж О Р С Т
Ь С С Р Ф Д Ц Є Ї Б Н К М О
І Г Я О Е Т Я Е Л І М Е Л Е Х
Д Р И С Й У Х Ф У Т Я Л Ю У

Папа римський вперше в історії послав вітання протестантам. На початку травня католицький архієпископ міста Екс-ан-Прованс Клод Фейдт оповістив перед членами Синоду Реформатської церкви Франції (РЦФ) - найбільшої протестантської общини цієї країни - вітання понтифіка. В своєму листі Бенедикт XVI передав "теплі вітання всім членам РЦФ" і завірив їх у своїх молитвах. Папа "доручив роботу Синоду в руки Господа, просячи Його супроводжувати всіх учасників Синоду Своїм Святим Духом, щоб дискусії виявилися плідними".

Глава української греко-католицької церкви (УГКЦ) кардинал Любомир Гузар сподівається, що при новому понтифіку питання про надання УГКЦ статусу патріархату отримає подальший розвиток. "Новий Папа Бенедикт XVI добре знайомий із справою патріархів взагалі і, особливо, патріархату УГКЦ, оскільки це питання обговорювалося в римській курії за дорученням світлої пам'яті Іоанна Павла II, і було визнане абсолютно доречним, тому ми можемо сподіватися на подальший нормальний розвиток цього питання, тим більше що він розвивався протягом стількох років", - заявив кардинал Гузар.

Незабаром на кожному російському вокзалі з'явиться свій храм-каплиця, а в потягах дальніх маршрутів почнеться просвітницька діяльність. Такий результат договору між Патріархом Алексієм II і компанією "Російські Залізниця". Планується, що метою священників стане боротьба з "псевдо релігійними структурами, які представляють небезпеку для суспільства".

Проскурка (так у католиків називається Тіло Христове, яке віруючі приймають в таїнстві Причастя), освячена Іоанном Павлом II, була продана за 2 тис. доларів на популярному Інтернет-аукціоні "eBay". Місцева єпархія Римо-католицької церкви виступила з протестом проти продажу святині. Тим часом організатори аукціону не вбачають у тому, що відбулося нічого поганого, сказавши, що це було зроблено на законних підставах і не ущемляло інтересів католиків. «Продаж Тіла Христового за 2000 доларів - це, звичайно, велике досягнення західного християнства у сфері благочестя. Навіть Іуду перецілювали...», - така заява місцевих ієрархів.

З часу появи розпорядження Кабінету Міністрів про проведення археологічних досліджень на місці,

де знаходилася Десятинна церква, з метою визначення можливості відновлення цього храму, в комітет надходять десятки листів і звернень від українських учених, архітекторів та істориків про неприпустимість спроб відновлення Десятинної церкви.

Багато католиків щодня порушують заборону Римо-католицької Церкви на використання контрацептивів. Три четверті американців вважають, що Церква повинна дозволити використання штучних засобів для контролю народжуваності - про це говорять результати опитування.

В Тернополі ім'ям Папи римського Іоанна Павла II назвали площу на розі бульвару князя Данила Галицького і проспекту Степана Бандери. Відповідне рішення ухвалили 14 квітня депутати міської поради. Не виключено, що згодом замість літака на бетонному постаменті, встановленому поряд з площею на згадку про загиблих в Другій світовій війні льотчиків, поставлять пам'ятник... Ісусу Христу.

Патріарх московський і всія Русі Алексій II отримав від українського керівництва завірення в тому, що влада України не втручатиметься в питання церковного життя. Патріарх повідомив, що зустрівся з секретарем Ради національної безпеки і оборони України Петром Порошенком.

Пасхальне лазерне шоу на зовнішні стіни Храму Христа Спасителя в Москві обійшлося організаторам в 500 тисяч євро.

Християнські Церкви України організували молитовний захід присвячений святу Воскресіння Христового і першим ста дням президентства Віктора Ющенка. Захід відбувся 2 травня в київському римо-католицькому храмі св. Миколи.

Напередодні 60-річчя перемоги Росія перетворюється на фашистську державу, вважають правозахисники. "Сьогодні потрібна державна програма, подібна американській, в якій були б задіяні і уряд, і кіноіндустрія, і телебачення", - сказала президент Фондації "Холокост" Алла Гербер.

Кілька місяців тому увірував і приєднався до Лютеранської Церкви відомий московський балетмейстер, у минулому соліст Великого театру, а нині керівник власної балетної трупи, Дмитро Бугаїв. Одночасно з цим балетмейстер став волонтером російської організації "Служіння Лютеранського Часу". Бог вклав в серці Дмитра поставити російський класичний 2-х актовий балет "Мартін Лютер".

Екс-президент СРСР Михайло Горбачов вважає за необхідне знову підняти питання боротьби з пияцтвом і алкоголізмом. За його оцінкою, зараз проблема алкоголізму стоїть ще гостріше, ніж 20 років тому. Корінь зла, на думку колишнього президента, лежить в тому, що в країні не розв'язуються соціальні проблеми.

В Англії робота священників є однією з найбільш небезпечних в країні. Проведене міністерством внутрішніх справ дослідження показало, що священники у Великобританії стикаються з таким же рівнем насильства, як і поліцейські.

Священник Російської Православної Церкви: "Мені привезли благодатний вогонь - що з ним робити?" Вислови отця Віктора, який недавно з'явився в теле- і радіо ефірах відрізняються прямолінійністю. Рядовий клірик оцінив як "шоу" заведену спонсорами Московського Патріархату традицію привозити на Паску до Росії вогонь, який щойно зійшов в Єрусалимі. Це дуже схоже зі звичаєм пронесення по світу Олімпійського факела, вважає він. "Була б на це воля Божа - вогонь сходив би в кожному храмі", - впевнений священник.

Патріарх московський і всія Русі Алексій II заявив, що покарає священників, які займаються поборами з пастви. Під поборами Першоієрарх має на увазі фіксовану платню за надання церковних послуг священнослужителями. Проте деякі його підлеглі вважають, що, перш ніж відмовитися від цінників в церкві, необхідно виробити альтернативні механізми поповнення бюджетів храмів.

Різке скорочення кількості прихожан змушує Церкву Швеції продавати церковні будівлі. За останні п'ять років число прихожан шведської церкви скоротилося на 250 тис. Цифра досить значна, враховуючи, що все населення країни налічує близько 9 млн..

Львівщина є "релігійно-вибухонебезпечним" регіоном. Про це заявив заступник губернатора Львівської області Тарас Батенко. "Сьогодні на Львівщині налічується 80 релігійних конфліктів, перш за все - майнових. Це більше половини всіх конфліктів на релігійному ґрунті по Україні. З них 20 характеризуються як «вкрай гострі», - підкреслив зам губернатора.

Не так давно наша громада заклала фундамент під майбутній будинок Недільної школи. Це є дуже важливо для нас. Цими днями Господь дав нам ще одного брата в помічники для служіння в громаді Степаня. Це студент першого курсу семінарії Роберт Шпонтак. Він живе у нас лише третій тиждень, а ми все більше переконуємось, що його приїзд – це благословення Господнє. Наша робота також продовжується в селищі Гута, де вже в найближчому часі будемо братися за ремонт кімнат для Недільної школи. Також в цьому селищі разом з селищною радою ми хочемо зробити спортивний майданчик. Дуже добре, що цей проект вже почав реалізовуватися. Наш брат Роберт і сестра Галина Ярема відповідають за працю в цьому селі. В Степані та Гуті проводилася євангелізація для підлітків. Приїжджали місіонери з США, які розповідали про свою онуку, яка в момент силового тиску, коли їй приставили дуло пістолета до голови, і запитали, чи вірить в Бога – вона сказала: «Так». Її дідуся та бабуся могли проповідувати про Ісуса Христа в нашій школі, клубі та Церкві. Було біля 300 людей, які слухали про Господа. Нехай Господь запалить в їх серці вогонь віри і вони зможуть пробудитися від сну до живої віри в Господа.

Ми дякуємо вам за ваші молитви, і ми просимо, щоб ви далі молилися за діяльність нашої громади. Для нас дуже важливо відчувати вашу підтримку. З нашого боку, ми молимося за всіх вас також і просимо, щоб нами керувала Божа любов, Його милосердя та Його довготерпіння. Молимося за єдність для всіх громад.

Рівне

Громада далі живе і розвивається. Відчуваються також певні покращення, відбудовуються зміни, починаємо рости чисельно. Дуже велику увагу проповідники Слоба Божого звертають на духовний зріст громади. Ми пережили чудові спілкування з християнськими громадами на Великдень. Ми мали спільні служіння з Методистською, та з Біблійною Церквою. Разом дивилися фільм «Страсті Христові». Дуже задоволені святкуванням Дня матері в нашій громаді. В цей день проповідники читали проповіді. Церква привітала усіх мам і подарувала їм квіти. Наша громада дуже задоволена працею Недільної школи. Сестра Тетяна Кравчук дуже добре опікується дітьми. Усі ми можемо похвалитися у неї. Вона молодець. У майбутньому ми плануємо провести євангелізацію для дітей на нашій вулиці, чи в нашому районі. Ми домовилися координувати зусилля по дитячому служінню з іншими громадами.

Нам дещо важко тепер, але дана ситуація нас багато чому навчила. І ми раді, що стали трохи сильнішими. Моліться за нас так само, як і ми молимося за вас. Моліться за нашу Недільну школу, і особливо за її ріст.

Свалява (Закарпатська обл.)

Життя громади триває і з Господньої підтримки надіємося рости духовно і чисельно. Напередодні Пасхи п'ятеро наших прихожан визнали свою віру. На Великодні свята було організовано виступ дітей, які могли запросити на богослужіння також своїх батьків. Ми далі продовжуємо ту церковну діяльність, через яку намагаємось закликати нових людей до Христа, зокрема: молодіжні служіння, християнська бібліотека, радіопередачі. З літа плануємо розпочати місіонерську діяльність з однією футбольною командою з сусіднього села Неліпине. 20 хвилин кожного тижня ми плануємо проводити з ними невеличкі біблійні уроки. Просимо вас також вашої молитовної підтримки у цій євангелізації, а також ваших молитов за ріст нашої громади.

Таврійське та Рідна Українка (Херсонська обл.)

Церква живе і працює на славу Богу. Гарно було проведено Великодні свята. У громадах продовжується вивчення Слоба Божого на біблійних уроках та молодіжних зібраннях. В громаді села Рідна Українка був сформований другий клас Недільної школи. Члени громади допомагають у ремонті церковного приміщення. Громада в Таврійському також хоче мати своє приміщення, тому ведемо пошук будівлі для молитовного дому. Особливо радісно нам за брата з нашої громади, який почав навчання в семінарії.

Київ

Життя нашої громади триває. Нещодавно проводили євангелізацію на Хрещатику разом зі студентом семінарії Едуардом Шевчуком, який грав на гітарі та співав християнські пісні. Члени нашої громади в той час роздавали запрошення на богослужіння, розповідали людям про Бога, про нашу громаду. Молодь нашої церкви давала людям газету "Євангельська Правда". Не так давно в нашій громаді відбулася конфірмація Сергія Кулеш. Ми далі продовжуємо вивчення катехізису з людьми, які прагнуть стати членами нашої громади. Проводжує свої зібрання молодіжна група, працює Недільна школа. Вчителі готуються до проведення триденного дитячого християнського табору. Багато цікавого для дітей планують сестри. Молимося за духовне зміцнення і чисельне збільшення наших громад на Україні та Києві.

Церкви з Реформованим віровченням можна знайти:

РІВНЕ	СВАЛЯВА
Богослужіння проходить: вул. Пересопницька, 200 Неділя о 9 год. вул. Замкова, 23	Богослужіння: Неділя о 13 год. вул. Ломоносова 14 телефон 7 - 30 - 61
СТЕПАНЬ	КИЇВ
Богослужіння: Неділя о 12 год. вул. Олени Теліги 27 телефон - 4 - 11 - 77	Богослужіння: Неділя о 14 год. кінотеатр "Салют" тел. 264 - 68 - 14
РІДНА УКРАЇНКА	ТАВРІЙСЬКЕ
Богослужіння: Неділя 14 год. медичний пункт тел. - 3 - 32 - 58	Богослужіння: Неділя 10 год. Музична школа тел. 4-32-39
ЗАКАРПАТСЬКА РЕФОРМАТСЬКА ЦЕРКВА	Богослужіння на українській мові є в:
УЖГОРОД Богослужіння: Неділя 10.00 Пл.. Жупанатська 4,	В Мукачеві по вулиці Духновича 72 о 16.00, Перечині та Вишкові,
ЄВ. ПРЕСВІТЕРІАНСЬКА ЦЕРКВА УКРАЇНИ	
м. Одеса тел. (0482) 37-15-19 м. Київ тел. (044) 234-07-94 м. Херсон тел. (0552) 22-54-35	м. Миколаїв тел. (0512) 35-13-93 м. Ізмаїл м. Белгород - дністровський (04849) 3-12-05 м. Харків

Технічний редактор: Мурза Еріка
Члени редколегії: Мурза В.,
Пилипенко В., Молнар Ш., Стасюк Ю.
НАША АДРЕСА:
89300 Україна, Закарпатська обл.,
м.Свалява, вул. Визволення 164 / 1
Телефон редакції: 7 30 61
E-mail: murza@UERC.svl.uzhgorod.ua

Тираж видання: 1000 примірників.
Періодичність – раз у два місяці.
Газета розповсюджується за пожертви

До уваги читачів

Редакція «Євангельської Правди» бажала б включити статті, які відображають потреби наших читачів. Ми так само плануємо розширити нашу читацьку пошту. Просимо розглянути такі питання і прислати ваші зауваження на адресу редакції.

1. Чи скеровані статті в «Євангельській Правді» на теми, які відповідають вашим духовним потребам?

2. Чи маєте ви спеціальні теологічні теми, про які ви бажали б читати?

3. Чи можете ви надіслати адреси організацій, шкіл, бібліотек, чи приватних осіб, які бажать отримувати безкоштовний примірник «Євангельської Правди»?

4. Чи знаєте ви адреси кола людей, які визнають вчення Реформованої церкви? Просимо надіслати їх координати.

Вдячні вам за вашу співпрацю і порозуміння.